

den 8de Ministergage ikke er bestemt til den islandske Minister, men er den, der forrige Gang blev paabyrdet Ministeriet ved Folkethingets Initiativ. Nu viser det sig efter min Mening, at det var et forhaftet Skridt, man den Gang gjorde, og jeg haaber, at vi alligevel ville komme til denne Besparelse, som jeg havde paaregnet i den Beregning, jeg forleden opstillede. Man kan være sig ad her efter Ordspøget, at det ikke er værd at tage Hatten af, før man ser Manden; saaledes er det heller ikke værd at sætte Gagen for et Tilfælde, som maasse ikke indtræffer i det vedkommende Finantsaar. Skulde det Tilfælde indtræffe, at Conseilspræsidenten og Finantsministeren skiltes fra hinanden, saa kan man jo altid gjøre et Forslag om, at faae en Gage til den nye Mand, og at der da fra Thingets Side aldeles ingen Banseklighed vil være, det ved jo Ministeriet af, hvad der passerede i Fjor. Altsaa fra Ministeriets Side kan der heller ikke være nogen Betænkelighed ved at lade den 8de Ministergage gaa ud. Næst er det mig imidlertid at erfare, at den ikke er bestemt for den islandske Minister, da jeg har den Overbevisning, at denne bør lønnes af Island. Jeg kunde ønske endnu at sige et Par Ord om nogle Bemærkninger, som fra forskjellig Side ere fremkomne imod mig; men jeg tør ikke udæsse det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) endnu en Gang angaaende de indirekte Skatter. Jeg haaber, at lige som han er bleven uomvendt paa sit Standpunkt, er ogsaa Flertallet, der har en modsat Anskuelse, blevet det, og jeg kan derfor spare mig videre at omtale denne Sag. — Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) mente, at det var urigtigt at hæve Afgiften, der svares af Eiendomme, naar de sælges, og det, fordi der kan drives forskjelligt Uvæsen med Kjøb og Salg af faste Eiendomme, saa vil jeg spørge: Kan der ikke drives Uvæsen ogsaa med Hensyn til andre Handelsartikler, f. Ex. Kaffe og Korn; men skulde man derfor forlange, at Korn skulde beskattes, hver Gang det blev solgt fra den Ene til den Anden, eller at Kaffe skulde være Gjenstand for Beskatning, hver Gang det blev solgt? Det forekommer mig ikke, at denne Grund er overbevisende til at modsætte sig det Ønske, som jeg har, om at ophæve denne indirekte Skat. — Der er idag talt om Sindsfygeanstalterne fra en vis Side, navnlig med Hensyn til at udvide dem. Jeg vil tillade mig at henlede den ærede Substitutionsministerens Opmærksomhed paa et Punkt, uden at jeg dog tør udgive, hvad jeg har at sige, for fuldstændig paalideligt, thi jeg har ikke selv set det; men jeg har erfaret, at de, der ere paa bedste Pleie paa Sindsfygeanstalterne, have det i den Grad godt, at der er Mange, som egentlig ikke trænge til at være der, men som dog ikke ville derfra, og at Slægtninge, som have villet tage dem bort derfra, have faaet Udvarjel om, at de dog skulde vogte sig, thi hvor

ere de i Stand til at skaffe denne Tante eller Slægtning en saadan Tilværelse som den, hun har her, hvor Staten betaler i det Mindste det Halve. Jeg siger dette kun, fordi det er en Mening, der gaar omkring i Landet, men om den ærede Minister vil tage nogen Notits deraf, skal jeg lade staa hen; jeg har ikke turdet give mine Udtalelser større Fasthed eller Sikkerhed end den, jeg siraar betegnede. — Naar Virksomheden paa Børgildgaard her er bleven omtalt som noget Overflødig eller som Noget, man godt kunde overlade til Private, saa tror jeg dog, at det er bedre, at vi anvende noget Mere paa den Slags Anstalter end paa Fængslerne. Jeg har i mange Aar som Medlem af Finantsudvalget havt i særlig Kommission at gjennemlæse de Beretninger, som ere komne derfra, og jeg kan ikke negte, at med de smaa Midler, som der have været anvendte synes der at være opnaaet overordentlig Meget. Det skulde gjøre mig ondt, om man skulde negte Midler til at gjøre et saabant Instituts Bygninger uftadelige for Sundheden, fordi det er fattige Børn, der ere deri, og jeg kan isølge de Oplysninger, der foreligge, ikke Andet end bisælbe, at der er kommet en Begjæring af den Art, som der er. — Endnu vil jeg kun spørge den ærede Indenrigsminister i Anledning af den Diskussion, der fandt Sted mellem ham og det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen), om det dog ikke kunde tænkes, at der kunde være nogen Forskjel i Statens Udgifter, hvis Jernbanevæsenet overtog Dampfærgeforbindelsen over Store Belt istedetfor Postvæsenet. Det forekommer mig, at Jernbanevæsenet paa begge Sider af Store Belt kunne have en Interesse af, at der kommer en saadan Forbindelse, og hvis den kommer i Stand, antager jeg, at det vel ogsaa maa være paatænkt, at der skulde komme en Støtte derfor fra denne Side. Jeg er ikke inde i Sagen og tør derfor ikke udtale mig videre derom, men jeg vil spørge, om det ikke kunde tænkes, at der var en Forskjel paa, om det blev Postvæsenet, der overtog det, eller Jernbanevæsenet. — Der er i Dag fremkommet en overordentlig vigtig Udtalelse, nemlig den fra den ærede Krigsminister. Der var et Par Punkter deri, som i Førstningen faae ud, som om der skulde slaas ind væsentlig paa en anden Vej med Hensyn til Landets Befæstningsvæsen end den, der tidligere var paatænkt, men jo længere Ministerens Udsvilling skred frem, desto mere Righed forekom det mig, at der var mellem den og hvad der tidligere havde været paatænkt som første Foranstaltning — jeg siger ikke; som Ende-Foranstaltning — men det vilde jo være aldeles urigtigt og overilet, om man vilde tillade sig nogen Dom om denne Sag paa det Standpunkt, hvorpaa den nu staaer. Det er i alt Fald Lax værd, at vi have faaet denne Udtalelse; thi der er dog visse Punkter, hvor der gives en Udsigt til en anden Betragtning af hele Befæstningsvæsenets Forhold til vor politiske Stilling